

Eminentissimi Ac Reverendissimi Domini, D. Joannis Baptistæ, Cardinalis De Luca, Theatrum Veritatis Et Justitiæ, Sive Decisivi Discursus

Ad Veritatem Editi In Forensibus Controversiis, Canonicis & Civilibus, in quibus in Urbe Advocatus, pro una partium scripsit, vel Consultus respondit ; Cum Indicibus Argumentorum, Causarum ac Rerum luculentissimis. Opus Tam Judicibus, Quam Causarum Patronis, atque omnibus in utroque Foro ...

Pars Prima. De Ivrisdictione Et Foro Competenti. Pars Secunda. De Præeminentiis & Præcedentiis

Luca, Giovanni Battista de

Coloniae Agrippinae, 1691

Disc. XXXIII. Lauretana jurisdictionis. De jurisdictione Cardinalis Protectoris Almæ Domus Lauretanæ privativè ad Episcopum, in quibus casibus locum habeat. Et an sub nomine Capellanorum Almæ Domui ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74087](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74087)

nes Morales id concorditer firmant, utpote causam propriam agentes, ita è converso ad æqualitatem servandam concessum esse debet Episcopo illos cogendi ad exercenda munia eorum instituto congrua.

Et quamvis replicari possit, quod una Religione recusante, præsertim ubi agitur de magna Civitate ut in præfenti, non desint aliarum Religionum professores id cupientes, Replicabam tamen id admittendam non esse. Tum ob malum exemplum, & ne ita omnes alii Regulares obedientiam Episcopo denegarent, Tum fortius ad evitanda inconvenientia exinde resultantia, quia Moniales longo tempore assuetæ ad habendos in confessarios Religiosos unius Religionis, non libenter suscipiunt illos aliarum, ut præsertim attento more regionis per Archiepiscopum supponebatur impracticabile, unde propterea esset per indirectum illum cogere ad huiusmodi electionem & respectivè distributionem ipsis superioribus Regularibus concedendam.

Habita non fuit desuper formalis disputatio, quia Me communicante pluribus Superioribus huiusmodi Religionum in Urbe existentibus, consilium Archiepiscopo datum, ut non curando Religiosorum renuentium servitium, neque spectato Sac. Congregationis oraculo denegaret eisdem Religiosis facultatem in genere audiendi confessiones secularium, ac prædicandi tanquam voluntariè declaratis inhabilibus ad huiusmodi præsertim penitentia sacramenti ministerium, libenter arbitrio & discretioni Archiepiscopi se submiserunt, Puto tamen quod talis pro Archiepiscopo esse debuisset resolutio, licet in hoc satis prudenter ac laudabiliter agant Episcopi remittendo superioribus consultivam electionem Religiosorum ad hoc munus explendum, quoniam illi sunt melius informati de moribus & idoneitate suorum subditorum, atque sancta res esset, si generaliter etiam in aliis muneribus ita practicaretur juxta dictum B. Joannis Theutonici,

Sub nomine laboratorum, famulorum & inservientium, an veniant laboratores & operarii diurni, ac illi qui deputati sunt ad pulsandas campanas Ecclesiæ; Et an milites Civitatis vulgò nuncupati *dimilitia*, ex eo quod etiam ipsam Almam Domum custodire & defendere dicantur, veniant sub nomine familiarum.

SUMMARIVM.

- 1 **C**asus controversæ, & de jurisdictione Cardinalis Protectoris in Alma Domo Lauretana.
- 2 Capellani vocabulum cui conveniat.
- 3 Famulorum, & inservientium nomine qui veniant.
- 4 De jurisdictione Protectoris duarum Cappellarum Pauli & Sixti in Ecclesia Sanctæ Mariæ Majoris.
- 5 Milites qui dicantur, & qui sub militem nomine veniant, & dantur plures species militum.
- 6 Milites nuncupati de militia, non sunt veri milites sed populus electus.
- 7 Militibus prohibentur mercatura & artificium.
- 8 Qui dicantur artifices & artis privilegio gaudeant.
- 9 Milites gratuitum servitium præbentes, an gaudeant privilegio militaribus.
- 10 De campanis & campanario.

DISCURSUS XXXIII.

Er Constitutionem Pauli V. ad sedandas controversias verti solitas inter Episcopum Lauretanum & Romanum, & Cardinalem pro tempore Almæ Domus Protectorem, de quibus *dec. 313.*

& *455. par. 4. vic.* declaratum fuit, S. Cappellam, quantum importat ambitus intra columnas, non obstantè quod esset in medio Ecclesiæ Cathedralis, censendam esse, nedum exemptam, sed Nullius, & tanquam in territorio separato, sub omnimoda jurisdictione, tam ordinaria quam delegata Cardinalis Protectoris, qui privatè ad Episcopum in omnibus censendus esset loci Ordinarius, eandemque jurisdictionem, etiam in concernentibus curam animarum, Sacramentorum administrationem & alia huiusmodi habere debere in omnes Cappellanos, sacristas, clericos & alios ejusdem S. Cappellæ ministros, nec non in penitentiaros, cantores, famulos & quoscumque alios eidem S. Domui seu S. Cappellæ servientes, etiam factores, pastores, & animalium custodes, laboratores & quoscumque alios in ejus servitio existentes. Qua constitutione sic stante, prætere caput Cardinalis Protector, dictam jurisdictionem sibi etiam competere in illos sacerdotes, qui sub diurna mercede seu elemosina, de ejusdem Domus ministrorum commissione pro oneribus satisfaciendis, ibidem vel alibi missas celebrant, utpote sub cappellanorum nomine venientes, Nec non in prædictæ Ecclesiæ campanarium tanquam aliquod stipendium ab eadem Domo recipientem, Ac etiam in milites Civitatis nuncupatos *de militia*, qui sæpius ob pyratum timorem arma suscipere solent, ut Almam Domum ejusque pretiosissimam sup-
H 3 pellesti-

LAURETANA JURISDICTIONIS

PRO

EPISCOPO,

CUM

CARDINALI PROTECTORE ALMÆ DOMUS.

Casus decisus per Congregationem particularem Cardinalium à sanctissimo deputatam & respectivè per Congregationem Concilii pro Episcopo.

De jurisdictione Cardinalis Protectoris Almæ Domus Lauretanæ privatè ad Episcopum, in quibus casibus locum habeat.

Et an sub nomine cappellanorum Almæ Domui inservientium, veniant illi sacerdotes, qui sub diurna mercede ibi celebrant, vel ab ejusdem Domus ministris deputantur ad celebrandas missas pro satisfaciendis oneribus eidem incumbentibus.

Card. de Luc. de jurisd. & Foro Compet.

L. 1. de j. d. c. 1. de j. d. c. 1. de j. d. c. 1.

pellectilem custodirent, tunc in eo actu aliquas portiones panis, vini, & obsoniorum ab eisdem Domus nistris recipientes, ut potè sub, inservientium nomine venientes.

Et remissa prius concorditer determinatione Cardinali Paulus Sac. Congregationis Concilii Præfecto, & qui ob munus secretarii ejusdem Congregationis per annos ferè 30. exercitum, magnam de super peritiam habebat, hic declaravit, sunt verba præcisa voti.

Cappellanos tam saculares quam Regulares ad celebrandum missas deputatos, qui vivunt expensis Sanctiss. Domus, seu ut vulgo dicitur provisione à me- se trimestre, semestri, & anno, esse subiectos durante hujusmodi servitio, jurisdictioni Eminentissimi Cardinalis Protectoris & Gubernatoris ejusdem Sanctissimæ Domus, illorumque sepulturam & administrationem sacramentorum durante eodem servitio spectare ad Curatum ejusdem Sanctissimæ Domus, Sacerdotes verò tam saculares quam Regulares seu Cappellanos qui pro celebrandis missis elemosinam dietim recipiunt, subiectos esse jurisdictioni Episcopi, & quoad sepulturam & administrationem Curato Ecclesiæ.

Milites Bombardieros, & eorum officiales qui non vivunt expensis, & ut vulgo dicitur cum provisione seu salario Sanctissimæ Domus, quoad curam animarum, & sacramentorum administrationem esse subiectos Episcopo & Curato Ecclesiæ, illorumvè causas civiles & criminales, prophanas seu laicales spectare ad jurisdictionem Eminentissimi Protectoris & Supraëti Gubernatoris, Ecclesiasticas verò ad Episcopum, & quo ac causas mixti fori esse inter eosdem locum præventioni.

Jus proprietatis campanilis, campanarum & annexorum spectare ad S. Domum, & consequenter ad Eminentissimum Protectorem, Episcopo verò competere jus faciendi pulsare dicitur campanas pro servitio Ecclesiæ & aliis functionibus Ecclesiasticis, & ad dictum effectum deputari tantummodo campanarium, illumque corrigendi & puniendi si renuerit, vel quoquo modo neglexerit pulsare ut supra campanas ad jurisdictionem ipsius Episcopi illiusque ministrorum.

Huic voto non acquiescente Protectore, continuantibusque proinde controversiis, ex quibus non levia indies refulstabant inconvenientia. Hinc proinde Sanctissimus particularem Congregationem quinque peritissimorum Cardinalium, ad eas summarè decidendas deputavit, in qua Congregatione assumpta super omnibus formali disputatione, eam tamen distinguendo in tres inspectiones juxta dicti voti ordinem, Unam scilicet quoad cappellanos seu sacerdotes missas celebrantes, Alteram quoad milites & bombardieros, Et tertiam quoad campanarium, Quatenus ad primam pertinet pro Episcopo scribens dicebam, hujusmodi celebrantes nullo pacto sub dicto privilegio comprehendendi posse, non quidem sub nomine cappellanorum, quia hoc vocabulum non convenit solum Sacerdotibus celebrantibus, sed convenire potest cuilibet etiam in minoribus aliquod beneficium vel cappellaniam possidenti, quamvis per se ipsum non celebraret nec celebrare posset, *Lotter. de benef. lib. 2. quæst. 47. num. 60. & 78. Lara de cappellan. lib. 2. cap. 1. num. 2. Barbosa de Episcopo alleg. 24. num. 28. cum seqq. Merlin. dec. 825. & in aliis frequenter de quibus in sua materia sub tit. de benef. ex quibus constat cappellanos considerari in duplici differentia, alios scilicet perpetuos & in titulum*

provisos, alios verò manuales & amovibiles, quatenus habenti facultatem placeat, eo tamen præsupposito retento, quod alicuius Ecclesiæ vel cappellæ servitio perpetuo, vel donec amoveantur sint formiter addicti, quod hujusmodi sacerdotibus non convenit.

Minus veniebant sub nomine famulorum vel inservientium, quia hoc nomen solum convenit illis, qui principaliter & assidue alicui servitio addicti sunt, ita ut pro majori anni, seu vitæ parte, circa illud servitium ex necessitate tanquam ex contractu continuæ locationis personæ seu operarum occupati sint, cum annuo seu menstruo salario, non autem qui voluntariè ad horas & pro libito servitii præstant, quamvis pro eo aliquam recipiant mercedem, ut receptum habemus apud Beneficialistas in materia familiaritatis, ac etiam in proposito Ecclesiasticæ immunitatis vel exemptionis circa famulos, colonos, operarios & inservientes Cardinalium vel aliorum hujusmodi, quod intelligitur de illis, qui ut supra ex necessitate & ex contractu pro majori vitæ seu anni parte suæ servitio formiter addicti, de quibus solum agit Constitutio 67. Gregor. XIII. de qua in Favemina hoc tit. disc. 4. in proposito exemptionis famulorum & servientium.

Quod etiam clarè comprobari dicebam ab eisdem Almæ Domus observantia, dum privilegium hujusmodi non exercet cum illis qui pro diurno salario variabiliter, & prout locanti & respectivè conducenti placet, indies operas locant, prout sunt messores, vindemiatores, & alii hujusmodi, quodam anni tempore & pro sola fructuum collectione conduci soliti.

Et in specie dabam exemplum duarum insignium capellarum Sixti & Pauli V. existentium in Ecclesia S. Mariæ Majoris, quarum cappellani, alique inservientes amplissimum consimile privilegium exemptionis habent à jurisdictione Archiepresbyteri, qui ibi est loco Ordinarii, & cujuscumque alterius judicis, cum immediata & privativa subjectione Cardinali Protectori, ut habetur in *Policastron. & in Romana jurisdictionis seu cappell. hoc eodem titulo disc. 19. & 35.* Quamvis enim ultra cappellanos ipsarum capellarum servitio addictos, & plerique alii sacerdotes, vel ex devotione, vel pro earumdem capellarum oneribus satisfaciendis missas in eis celebrent, non exinde tamen unquam hujusmodi jurisdictionem præsentia fuit, quoniam ita esset habere jurisdictionem in toto clero sæculari & Regulari privativè ad proprios Superiores hujusmodi celebrationem ad hunc finem affectando.

Comprobari idem dicebam ex eadem Pauli V. Constitutione per quam §. 33. declaratur, Dignitates, Canonicos, & Beneficiatos ipsius Ecclesiæ Cathedralis sub Episcopi jurisdictione remanere, Et tamen in §. 31. disponitur eosdem Canonicos, Dignitates, & Beneficiatos remanere subiectos oneri celebrationis missarum in sancta Cappella juxta tabellam in ea retentam, ergo simplex missarum celebratio non inducit exemptionem ab Episcopo, neque subjectionem Protectori, nisi in concurrentibus ipsam celebrationem, & dum ibi sunt in loco exempto celebrantes, vel ad effectum celebrandi ut in eodem §. 31. in fine bene declaratur. Quod etiam generaliter procedit respectu messorum, triturantium, vindemiatorum, & aliorum, quorum operæ pro diurno salario accidentaliter ut supra conducuntur, quia familiaritatem seu

exemptionem personalem & fixam non contrahunt, sed bene subjacent illi jurisdictioni quoad concernentia illud opus seu exercitium, eo actualiter durante.

Quo verò ad milites, de illis Constitutio in litera non loquitur, undè illorum comprehensio ex alio jure prætendi non poterat, nisi quod venient sub nomine famulorum seu inservientium, quod solum convenire posse dicebam juxta dictum votum illis, qui tanquam præsidarii sub annuo vel menstruo stipendio ejusdem Almæ Domus custodiæ perpetuò & pro majori vitæ parte addicti essent, eum milites dicantur illi, quorum principale institutum est circa militiam *glos. in l. penult. ff. ex quibus caus. majores Bellug. in specul. Principum rubr. 20. §. quia num. 7.* Proprium enim & essentialie militis est, ut vivat sub stipendio ejus cujus servitio causa militandi vel custodiæ addictus est, ut constat ex toto tit. *Codicis de re militari*, & altero de *evagatione militaris annonæ lib. 12.* Sive etiam cessante stipendio militia habeatur in principalem professionem, ita ut ille ex ejus principali instituto dicatur miles.

Undè propterea dicebam, hodiè tres militum species haberi, unam scilicet eorum qui castra sequuntur, & in exercitu seu expeditione actu existant, licet aliquando recreationis causa vel ex alio accidenti in Civitatibus vel domi eos esse ad tempus permittatur. Alteram præsidiariorum, qui in arcibus & fortalitiis, seu etiam in ipsismet Civitatibus custodiæ & præsidii causa conducti sunt, illi maneri perpetuò & principaliter addicti. Tertiam verò eorum, qui ex instituto Ecclesiastico per Sedem Apostolicam probato certam militiam profitentur, pugna parati pro defensione fidei contra ejus hostes, pro ut sunt milites Hierosolymitani, Theutonici, sancti Jacobi & alii de quibus in *Lucana jurisdictionis hoc eodem titulo disc. 60.* De cætero autem illi milites qui vulgò nuncupati *di militia*, in propriis domibus & patriis viventes, atque artibus vel agriculturæ pro majori vitæ tempore incumbentes, descripti solum sunt tanquam milites in quodam rotulo, ad effectum ut in aliquibus raro contingentibus occasionebus adventus publicos hostes vel bannitos arma sumere debeant, ipsamque patriam custodire, nullo recepto annuo vel menstruo stipendio, sed solum aliquibus privilegiis & exemptionibus gaudentes, atque aliquam subventionem pro vitæ sustentatione recipientes pro tempore quo in eo actuali servitio reperiuntur, ut totius Italiæ & forsan Orbis consuetudo est; verè non sunt milites, sed in effectu ac propriè sunt quadam pars populi electi, quæ proprii loci defensionis magis promptè occurrere tenetur, ita prudenter deputata ad evitandam confusionem resultantem ex concursu totius populi etiam inermis & ad bellandum minus apti. Ideoque hujusmodi milites de militia nuncupatos non gaudere privilegiis militatibus, neque judici militari subesse, nisi quando turmatim & actu sub eorum Duce in hujusmodi occasionebus reperiuntur habetur in specie apud *Rovis. super pragmat. 11. de militibus n. 34. 38. & 39.*

Militibus namque prohibitum est mercaturam exercere, aliisque officii vel negotiis se ingerere, dum eorum institutum ac vita versantur circa armorum exercitium, ex militari stipendio vivendo, ut in *Lucana C. negotiatores ne militent lib. 12. Card. de Luca de jurisd. & Foro Compet.*

quod arique istis hominibus de militia convenire non potest, quia nullum habentes stipendium, eum eorum artibus seu exercitiis ac industria vivunt. Atque in idem conferre dicebam quæ superius, de capellanis, necnon operariis diurnis & conductitiis dicta sunt, ac etiam ea quæ in jure habemus de privilegiis concessis exercentibus aliquas artes propria etiam statuta habentes, quia intelligitur de illis qui perpetuò & pro majori parte vitæ tali exercitio addicti sunt, & de illo vivunt, ut per *Salicet in l. sub pretextu num. finali C. de sac. san. Eccles. cum concord. dan. apud Franck. S. adden. decis. 175.* & habetur etiam in proposito artificum deductum in *Romana taxa inter Universitates Nursinorum sub titul. de Regalibus disc. 98.*

Aliud item clarum, & impracticabile inconveniens in hujusmodi præensione considerabam, quod de Superiorum mandato, quoties de Turcarum, vel aliorum pyratarum incurSIONibus contra Almam Domum, ejuq; pretiosissimam suppellectilem timeri potest, nedum occurrere & prompti esse tenentur illi de Militia ipsius Civitatis Lauterana, sed omnes de universa Provincia, undè si hæc necessaria promptitudo importaret servitium, ita ut omnes hujusmodi milites dici possent familiares, vel inservientes, ita Cardinalis Protector integram jurisdictionem temporalem, & spirituales in tota provincia haberet, quapropter neque Gubernatores neque Episcopos deputare oporteret, dum sub exemptione ipsius personæ inservientis, universam ejus familiam sub ipso videntem venire debere idem Protector præten dit, & sic penè totus populus Provinciæ esset de ejus privativa jurisdictione, quo nil absurdius.

Scribentes pro Cardinali Protectore in copioso numero quinque vel sex, multa deducebam in regulis generalibus consistentia, nil autem speciale, quod in proposito militum stringere videretur, nisi auctoritatem *Ciriac. contr. 201. & Christopol. de re militar. casu. 46.* apud quos & alios ab eis allegatos firmatur, gratuitum militare servitium absque stipendio præstitum non debere eis præjudicare, neque militaria privilegia tollere, cum majori laude, ac privilegio digni debeant reputari gratis inservientes quam stipendiati, Atque ex hoc inferebant nil referre, quod hujusmodi milites non haberent stipendium, sed cum proprio exercitio vel industria viverent; Verùm satis leve fundamentum videbatur ex defectu applicationis, allegati enim auctores, & alii loquuntur de illis, qui castra sequentes, ac pro majori vitæ tempore addicti militiæ, in qua eorum est principale institutum, omniaque alia militum requisita habentes, abstinent solum à stipendiis recipiendis, vel spiritu gloriæ, vel sub spe majoris præmii, quales vulgò *Venturieri* nuncupantur, quod nil commune habet cum casu controverso, in quo verè isti non sunt aliud, nisi cives, ex populo electi tanquam magis idonei ad ea, quæ toti populo incumbunt ut supra.

Denum quoad ultimam inspectionem campanarii, Dicebam campanile dici partem Ecclesiæ, propè quam campanæ stare debent ad convocandum populum, cum illæ sint species prædicatorum, populum ad fidem & divina vocantium & invitantium *Lapus alleg. 12. num. 4. ubi Adden. lit. E.* verbo *Campana*, ideoque ipsarum cura, administratio, & jurisdictio esse debet Episcopi, cujus est Ecclesiæ, & cui incumbit populi cura spiritualis, pro qua

hujusmodi usus in Ecclesia est introductus tanquam de ipsius curæ appenditiis.

Et licet agentes pro altera parte satis insisterent in eo, quod sæpius campanæ pullentur occasione peculiarium solemnitarum, & occasionum ipsius sanctæ cappellæ, nihilominus id contingit per accidens, ac minus frequenter, ideoque actio metienda est à prædominanti, seu ab illis, quæ frequentius accidunt, nam quandoque etiam campanæ pullantur in adventu alicujus Magnatis, sive in signum lætitiæ, seu pro repellendis tempestatibus, & aliquando etiam ad assumenda arma, ad occurrendum incendio, ad convocandum populum ad concilium cum similibus, Sed id per accidens, quia principaliter deserviunt pro convocatione ad divina.

Atque circa istum quoque punctum adducebam idem exemplum Basilicæ S. Mariæ Majoris, cujus campanæ frequenter deserviunt etiam pro servitio dictarum duarum capellarum exemptarum, præsertim Paulinæ ob litanias, quæ singulis Sabbatis in eadem cantantur, ac etiam ob solemnitates in singulis B. Mariæ festivitibus, Non inde tamen sequitur, campanile, campanas, & campanarios venire sub earumdem capellarum exemptione, & jurisdictione, cum similibus; Et secundum præmissa in omnibus resolutum fuit, licet ex congruentia data esset resolutio circa duos punctos capellanorum, & campanarii, Et quoad milites in concernentibus curam animarum & spiritualia, remissa fuerit decisio Sac. Congregationi Concilii, attento quod ibidem hic punctus reperiebatur aliàs introductus. Adhuc tamen juxta dictum votum Cardinalis Paulatii processum fuit, quoniam hæc videtur veritas irrefragabilis, Ob subsecutam tamen intra satis brevem terminum mortem Episcopi, hanc litem nervosè sustinentis, incertum est, qualem executionem istæ resolutiones habeant.

R O M A N A
JURISDICTIONIS
S E U
TITULI CARDINALITII
P R O
CARDINALI DE ALBICIS,
C U M
P. GENERALI ORDINIS
S E R V O R U M.

*Casus disputatus in Congregatione particulari deputata, & resolutus;
ut infra.*

De jurisdictione Cardinalium in Ecclesiis suorum titularum, quid importet, & quantum se extendat, præsertim verò in aliis, in quibus adsunt Regulares, An cum istis aliquam habeant jurisdictionem, & qualem; Et aliqua de exemptione Regularium remissivè.

S V M M A R I U M.

- 1 **D**e titulis Cardinalium distinctione.
- 2 Formula collationis tituli Cardinalitii.
- 3 Casus controversæ.
- 4 De origine, & introductione titulorum Cardinalium, & Cardinalium jurisdictione remissivè.
- 5 De exemptione Regularium remissivè, & num. 7.
- 6 Distinguntur puncti, seu inspectiones controversæ.
- 7 De eadem exemptione Regularium, de qua num. 5.
- 8 An sit differentia inter jurisdictionem Episcopalem, & quasi Episcopalem.
- 9 De pluribus speciebus Prælatorum habentium jurisdictionem spirituales.
- 10 Vicarius Urbis representans Papam tanquam Episcopum, seu Ordinarium loci, dicitur habere jurisdictionem quasi Episcopalem.
- 11 Quod Cardinales in titulis habeant jurisdictionem Episcopalem.
- 12 Quid sit jurisdictio quasi Episcopalis.
- 13 Quomodo intelligendi sint, volentes Cardinales in titulis esse deputatos tanquam parochos.
- 14 Cardinales sunt pars corporis Ecclesiæ universalis, ejusque Capitulum.
- 15 De rationibus, ob quas Cardinales in eorum titulis, non tanquam simplices rectores, & parochi, sed tanquam Prælati, & Episcopi censeri debeant.
- 16 Quod tituli constituent territorium separatim.
- 17 An Vicarius Urbis in dictis titulis habeat jurisdictionem.
- 18 An que disponuntur per Sac. Concil. Trident. sess. 24. de reform. cap. 6. de Ordinariis, locum habeant in Cardinalibus in eorum titulis, quoad facultatem dispensandi, & absolvendi.
- 19 De comparabili concursu exemptionis Generalis Regularium eorumque subjectionis Cardinali titulari, vel alteri Prælato.
- 20 De consuetudine relata in cap. 7. de cappell. Monach. ut Monasterii non sit subiectum titulo.
- 21 De præscriptione in hac materia remissivè.
- 22 De immutatione status Ecclesiæ, ex quibus inducatur.
- 23 In gratia de suinatura præjudicialibus necessaria non est derogatio juris tertii.
- 24 Clausula sine præjudicio intelligitur compatibiliter, & in aliis quàm in expressis.
- 25 Ubi Ecclesia regularis confertur Prælato seculari, confertur iste deputatus. Abbas seu superior regularis.
- 26 Resolutio causarum reservatis.
- 27 Davi potest cumulativus concursus plurium superiorum, & quomodo.
- 28 Consuetudo & præscriptio differunt inter se & quomodo.
- 29 Per quos consuetudo induci potest.
- 30 De requisitis præscriptionis in jurisdictione, aliisq; juribus incorporalibus.

D I S C. XXXIV.

Ecclesiam Parochialem S. Mariæ in via per Cardinalem S. Marcelli, uni clerico sæculari in titulum provideri solitam, tunc per resignationem vacantem, Leo Decimus de anno 1519. cum omnibus ejus bonis, redditibus, juribus, & per-